

kterém případě účelným. Že pak v souzeném případě tomu tak je, vychází najevo z toho, že jde již o druhý útok obžalovaného proti soukromému obžalobci. Soud měl však podle § 40 cit. zák. vysloviti, v jakém rozsahu a do kdy se tak má státi, a jaká má býti nejvyšší výměra útrat (§ 40 odst. 2 a 3 cit. zák.). V tom směru bylo odvolání vyhověti a omeziti uveřejnění na pouhé uveřejnění výroku rozsudečného o vině a trestu do 14 dnů od doručení tohoto rozhodnutí s tím, že míra útrat uveřejnění nesmí přesahovati 200 Kč.

Čís. 3882.

Omyl v předmětu (error in corpore) pachatele (§ 140 tr. zák.) neomlouvá.

(Rozh. ze dne 24. května 1930, Zm II 102/30.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Brně ze dne 24. února 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zabití podle § 140 tr. zák. mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost vytýká, že otázka na zločin zabití (první hlavní otázka) byla porotcům dána nesprávně, an porotní soud nebral při sestavování otázek zřetel na stěžovatelovu obhajobu, podle níž prý, když šel ven ze sálu, nevěděl, kdo byl u dveří, tak že nešlo o to, by podnikl něco v nepřátelském úmyslu proti Ferdinandu Č-ovi, a jen omylem se stalo, že místo Č-a stál u dveří (usmrcený potom) František K. Těmito nedosti jasnými vývody mělo býti zřejmě řečeno totéž, co je v tom ohledu vyličeno v důvodech obžalovacího spisu, kde se uvádí, že obžalovaný, spatřiv venku K-u, přistoupil k němu a v domnění, že má před sebou Č-a, na něhož čekal, bodl ho kuchyňským nožem do pravé strany krku a tak mu přivodil smrtelnou ránu. Dále se tam praví, že obžalovaný připustil, že se chtěl Č-ovi pomstíti, z čehož obžaloba usuzuje na jeho nepřátelský úmysl. Okolnost, kterou se hájil obžalovaný, že proti K-ovi nepřátelský úmysl vůbec neměl, a že ho bodl jen z omylu, označují důvody obžalovacího spisu správně za nerozhodnou, poněvadž, směřoval-li jeho nepřátelský úmysl proti osobě, kterou považoval, třebaš mylně, za Č-a, zodpovídá i za výsledek svého jednání proti této osobě, t. j. proti K-ovi. Došloť tak v obžalobě právem uplatnění právní hledisko, že omyl v předmětu (error in corpore) pachatele neomlouvá.

Čís. 3883.

Ustanovením § 21 tisk. nov. je zavedeno bezpodmíněné ručení rázu ryze majetkového za cizí zavinění i bez vlastního zavinění.

Výrok podle § 21 tisk. nov. o ručební povinnosti vydavatele a vlast-